

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί της προτάσεως νόμου «περί αυτομάτου επέκτασεως στους δημοτικούς υπαλλήλους των εις τους δημοσίους υπαλλήλους άφορσών διατάξεων».

Πρός τήν Βουλήν των Ελλήνων

Είναι γνωστό ότι οι δημοτικοί υπάλληλοι αποτελούν ένα τμήμα της δημοσιοϋπαλληλικής τάξεως και έχουν εξουσιοθετεί προς αυτήν πλην όμως δέν απολαμβάνουν όλων των προνομίων (βαθμολογικών, μισθολογικών κλπ.) των δημοσίων υπαλλήλων και τούτο διότι τά κατά καιρούς εισαγόμενα και ψηφισόμενα από τή Βουλή σχέδια νόμων, άλλοτε μόν δέν προέβλεπον τίποτα για τους δημοτικούς υπαλλήλους, άλλοτε δέ προέβλεπον τήν επέκτασή των διατάξεων του κάθε νομοσχεδίου και σ' αυτούς, αλλά θυνητικά και κατόπιν κοινής άποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Έσωτερικών με αποτέλεσμα οι υπάλληλοι αυτοί να μή γνωρίζουν εάν θά ευεργετηθούν τελικά από τήν αναμενόμενη αυτή κοινή άπόφαση έξ ολοκλήρου, κατά ένα μέρος ή και καθόλου.

Και άρχίζουν ν' άγωνισούν, ν' άγωνίζονται, να επισκέπτονται και να ένοχλούν καθημερινά τους άρμοδίους Υπουργούς, τους βουλευτές συμπολίτευσής και αντιπολίτευσής καθώς και άλλους παράγοντες προκειμένου να πετύχουν ένα πράγμα το όποιο τους άνήκει δικαιοματικά.

Είναι πολλές οι περιπτώσεις αυτές από τις όποιες θ' αναφερθούμε σε δύο μόνο οι όποιες είναι και πρόσφατες:

1) Με τήν παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 754/78 «περί νέου μισθολογίου κλπ.» παρεσχόταν και έξακολουθεί να παρέχεται ή δυνατότητα τής επέκτασης όλων των διατάξεων του νόμου αυτού και στους δημοτικούς υπαλλήλους αλλά κατόπιν κοινής άποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Έσωτερικών.

Κατόπιν αυτού οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοτικών υπαλλήλων άρχισαν ν' άνησυχούν ν' άμφιβάλλουν για μιá σωστή, μιá ολοκληρωμένη, άπόφαση ή όποια θά τους έξαστάλιζε όλα τά ευεργετήματα του νόμου.

Τελικά ή άπόφαση αυτή τους στέρησε: α) τήν εφαρμογή των διατάξεων του νόμου επί πέντε (5) μήνες (εφαρμόσθησαν από 1ης Ιουνίου 1978 αντί από 1ης Ιανουαρίου 1978 που εφαρμόσθησαν στους δημοσίους κλπ. υπαλλήλους και β) τήν εφαρμογή τής διατάξεως τής παρ. 2 του άρθρου 3 του ίδιου νόμου (754/78) με τήν όποια οι άμοιβές που καταβάλλονταν σε κάθε υπάλληλο ως ύπερωριακή άποζημίωση στους μήνες Νοέμβριο — Δεκέμβριο 1977 διατηρήθηκαν με τή μορφή του προσωρινού επιδόματος το όποιο θά μειωνόταν σταδιακά από 1ης Ιανουαρίου 1978.

2) Μιá δεύτερη αλλά και πιο πρόσφατη περίπτωση άδικίας σε βάρος τής τάξεως των δημοτικών υπαλλήλων είναι: α) ή μη εφαρμογή και σ' αυτούς τής διατάξεως τής παρ. 5 του άρθρου 1 του νόμου 887/79 με τήν όποια προέβλεπεται ή οικονομική προαγωγή στο 5ο έαθμό των υπαλλήλων ΑΤ, ΑΡ και ΜΕ για τους όποιους δέν προέβλεπεται βαθμολογική έξέλιξη πέραν του 5ου βαθμού, με τήν αίτιολογία, ότι προκειμένου να εφαρμοσθεί ή πιο άνω διατάξη στους δημοτικούς υπαλ-

λήλους θεωρεί άπαραίτητη προϋπόθεση τήν ύπαρξη θέσεως 5ου βαθμού στον οικείο κλάδο, πράγμα για το όποιο δέν αναφέρεται ο Νόμος και β) ή μη επέκτασή των διατάξεων του άρθρου 12 του ίδιου νόμου (887/79) που αναφέρεται στην ύπαρξη δικαιομάτος κρίσεως για τήν πρώτην Α' κατηγορία των δημοσίων εκείνων υπαλλήλων αλλά κα' των πολεμιστών των προστατευομένων από τήν Α.Ν. 1836/51, που διορίστηκαν με οιαδήποτε σχέση πρό τής ισχύος του δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα (1811/51) δηλαδή περιπτώσεις που αντιστοιχούν στους δημοτικούς εκείνους υπαλλήλους και πολεμιστές που διορίστηκαν με οιαδήποτε σχέση πρό τής ισχύος του δικού τους Κώδικα.

Πρός άποκατάσταση λοιπόν του δικαίου με γνώμονα τήν ίση μεταχείριση και στη διορθωση των γενόμενων άδικιών και τής άνισότητας μεταξύ υπαλλήλων που διέπονται από τις ίδιες βαθμολογικές και μισθολογικές διατάξεις, άποδελώντες, προτείνουμε τήν άποδοχή και ψήφισή του με άρθρο μόνο σχεδίου νόμου το όποιο έχει ως έξής:

Άθήναι, 31 Μαρτίου 1980

Ό προτείνων Βουλευτής
Σ.—Α. ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Περί αυτομάτου επέκτασεως στους Δημοτικούς Υπαλλήλους των εις τους Δημοσίους Υπαλλήλους άφορσών διατάξεων.

Άρθρο μόνο.

Γενικοί ή ειδικοί Νόμοι, Διατάγματα και άποφάσεις, άφορώντες Δημοσίους Υπαλλήλους και ρυθμίζοντες κατ' άλλον τρόπον τά τής διαβαθμίσεως και κατατάξεως μονίμου προσωπικού εις κλάδους ως και των ειδικών προσόντων διορισμού εις τάς θέσεις ταύτας, των καθυκόντων, περιορισμών και άστικώς εύθύνης, δοκιμαστικής ύπηρεσίας, των άποδοχών, άδειών, πάσης φύσεως νοσηλείων, έξόδων κηδείας, τηρήσεως των άτομικών φακέλων, και μητρώνων συντάξεως, έξθέσεως ύπηρεσιακής ικανότητας, τοποθετήσεως, μετακινήσεως, άποστάσεως, μετατάξεως, προαγωγών, διαθεσιμότητας, άργίας, άρχαιότητας, προβαδίσματος, ήθικών άμοιβών και επιτίμων τίτλων, τής λύσεως τής υπαλληλικής σχέσεως και του πειθαρχικού έν γένει δικαίου, εφαρμόζονται και επί των Δημοτικών υπαλλήλων, και κατά τάς έκάστοτε διά τους Δημοσίους Υπαλλήλους χρονολογίας.

Τυχόν άδυναμία αυτομάτου εφαρμογής των άνωτέρω διατάξεων λόγω ειδικών συνθηκών περιορισμένος αριθμός θέσεων μονίμων υπαλλήλων των Δήμων έν τώ συνόλω ή κατά κλάδον ρυθμίζεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Έσωτερικών έκδιδομένης ύποχρεωτικώς έντός μηνός, από τής ισχύος των άνωτέρω υπό ρύθμισιν διατάξεων.

Άθήναι, 31 Μαρτίου 1980

Ό προτείνων Βουλευτής
Σ.—Α. ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ